

See: Saa kan jeg paa den Maade faae Velilighed til npiagtigt at undersøge den til næste Behandling. Det vilde da forresten have været ønskeligt, om den havde ledsaget Forslaget, da det kom til Forhandling i denne Sal. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgkreds (Wille) gjorde opmærksom paa, at det i denne Indstilling bliver sagt, at der tilstødes Eierne i sin Tid, allerede i 1661, at erholde af Statens Border i Erstatning, der ligge langt borte fra Byen; men senere, i 1682, blev Demarcationslinien ansat til 2,000 Alen fra Boldene, og derved skulde en ny Byrde være bleven lagt paa de Border, som de have faaet i Erstatning; men det ærede Medlem har, saavidt jeg troer, overseet, at Demarcationslinien senere, efter hvad der er blevet sagt, atter er bleven indskrænket, saa at de Border, der i sin Tid ere givne de nuværende Eiere, senere ere blevene fritagne for den Byrde, der ved en Forordning senere er bleven lagt paa dem. Jeg seer saaledes ikke rettere, end at Eierne virkelig have faaet fuldgjældig Erstatning, men, som sagt, noget Bestemt tør jeg ikke herom udtale; det vil vel nøiere kunne erfares af det Document, som jeg nu erfarer ligger i Besefalen.

Wille: Jeg maa tillade mig at fremkomme med et Par personlige Bemærkninger, rettede deels til den høitærede Krigsminister og deels til det ærede Medlem for Bornholm (Fallefen). Begge disse ærede Talere have hitret, at jeg ikke har været opmærksom paa de forskjellige Forhold, under hvilke dette Spørgsmaal har foreligget os, og at der var en væsentlig Forskjel tilstede netop paa Grund af de Omstændigheder, under hvilke i 1860—1861 Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning havde foreligget Lovgivningsmagten. Den høitærede Krigsminister lod forstaae, at jeg havde overseet dette Moment, og det ærede Medlem for Bornholm beskylbte mig ligefrem for, at jeg havde sammenblandet Forholdene og ikke gjort opmærksom paa, at der var denne store Forskjellighed tilstede. Jeg vil dog tillade mig at erindre om, at, skjøndt det var paa et meget seent Tidspunkt af Thingets Forhandlinger, at jeg i Løverbags tog Ordet i denne

Sag, og jeg derfor saa meget som muligt vilde sammenfatte, hvad jeg havde at sige, saa har jeg dog, som det vil sees af Tidenden, udtrykkeligt fremhævet dette Moment. Mine Ytringer herom findes nemlig i Tidenden Spalte 1999 og lyde saaledes; „Jeg skal vogte mig for at komme ind paa noget andet Punkt deraf end det, der ligger for her, idet jeg skal erkjende, at de forskjellige Afgjørelser, som den Gang bleve truffe her i Salen, ikke kunne være i samme Grad afgjørende for os nu, da der bestandigt i Spørgsmaalet om Expropriationen blander sig Spørgsmaalet om Befæstningen, som ikke nu ligger for.“ Jeg har altsaa i saa Henseende ikke gjort mig skyldig i nogensomhelst Forseelse, jeg har tværtimod udtrykkeligt fremhævet og gjort opmærksom paa, at der dengang forelaa Spørgsmaal af en heelt anden Art, og det forekommer mig, at, naar jeg har været saa omhyggelig for at faae dette Punkt fremdraget, er det ikke ganstke rigtigt af den ærede Minister og endnu mindre af det ærede Medlem for Bornholm, at fremstille Sagen saaledes, som om jeg havde ladet dette Moment aldeles forsvinde. Hvis der skulde kæmpes her i Salen med Stemninger, er jeg overbeviist om, at den Sag, hvorfor jeg først er optraadt, vilde være tabt; thi, hvor det gjælder om at flette Staten store Summer, er det indlysende, at den Magt, hvis Hverv det er at flette Indtægter og bevilge Afgifter, altid vil være stemt for, hvad der flaffer Staten de store Summer, og det turde da maaste tænkes, at den Omstændighed ikke vilde være nogen afgjørende Hindring for, at denne Stemning vilde komme til at gjøre sig gjældende, at der her er Tale om kjøbenhavnske Grundeiere, som ville faae store Fordele ved denne Lov. Altsaa, naar det alene beroede paa Stemninger, troer jeg, at det vilde være temmelig haabløst for mig at forfægte Sagen; men, naar vi spørge om Argumenter og Grunde, saa tillader jeg mig i al Erbødighed at udtale den Anstuelse, at de Argumenter, der ere komne frem i saa Henseende, ikke have lidt nogensomhelst Skade ved den Debat, der er ført, og der er ingen af de ærede Medlemmer, heller ikke den høitærede Krigsminister, der har været istand til i nogetsomhelst væsentligt Punkt at